

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Kristinou Pavlisovou ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Dvořákem
sídlem Vinohradská 22, Praha 2 120 00

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo vnitra, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o zaplacení 81 824 000 Kč s přísl. /náhrada škody na zdraví a ztráty na podnikání

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 395 760 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% ročně z částky 395 760 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v části, jíž se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 29 604 240 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% ročně z částky 29 604 240 Kč, zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 266 400 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% ročně z částky 266 400 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žaloba se v části, jíž se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 19 733 600 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% ročně z částky 19 733 600 Kč, zamítá.

- V. Žaloba se v části, jíž se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 31 824 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% ročně z částky 31 824 000 Kč, zamítá.
- VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- VII. Státu se právo na náhradu nákladů státu nepřiznává.

Odůvodnění:

- Návrhem doručeným soudem dne [REDAKCE] se žalobce proti žalované domáhal zaplacení částky 81 824 000 Kč, a to z titulu škody na zdraví a ztráty na podnikání způsobené nesprávným úředním postupem. Tvrdil, že Kriminální služba Okresního ředitelství Policie ČR v Rokycanech převzala dne [REDAKCE] oznámení [REDAKCE] o tom, [REDAKCE]. Kriminální služba svým šetřením došla k závěru, že pachatelem oznámeného trestného činu je žalobce. Zadržení žalobce za použití speciální zásahové jednotky bylo provedeno v dopoledních hodinách dne [REDAKCE] na parcele v obci [REDAKCE]. Při zásahu speciální jednotky došlo k použití zbraní příslušníků zásahové jednotky, na obranu použil střelnou zbraň i syn žalobce [REDAKCE]. Při přestřelce došlo k několikanásobnému postřelení žalobce, který utrpěl velmi vážná zranění. Tyto lékaři specifikovali [REDAKCE].
[REDAKCE] přičemž došlo k vážným následkům, které neumožňují žalobci žít jako normální člověk. Žalobce byl obviněn z trestného činu pokusu vraždy podle ust. § 8 odst. 1, § 291 odst. 1, 2 písm. a)e) trestního zákona, neboť došlo ke zranění dvou zasahujících příslušníků Policie ČR, dále byl obviněn z trestného činu [REDAKCE] podle ust. § 241 odst. 1 trestního zákona. Vyšetřování trestné činnosti žalobce prováděl Krajský úřad vyšetřování Policie ČR Středočeského kraje v Praze pod ČVS: KVV-226/123-95. Provedené dokazování, včetně rekonstrukce na místě zásahu zásahové jednotky prokázalo, že žalobce se žádného z trestných činů, ze kterých byl obviněn, nedopustil. Trestní stíhání žalobce pro podezření ze spáchání trestného činu pokusu vraždy bylo podle ust. § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno dne [REDAKCE], trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu [REDAKCE] bylo podle ust. § 172 odst. 1 písm. a) trestního řádu zastaveno dne [REDAKCE]. Jednání zásahové jednotky pak žalobce označuje jako nesprávný úřední postup, kdy žalobci vznikla škoda spočívající v tom, že nemohl podnikat a nemohl provozovat svou podnikatelskou činnost, pro kterou si připravil veškeré podklady, zakoupil strojní zařízení a vybavení, dále zajistil zakoupení nemovitosti v [REDAKCE]. Ztrátu na podnikání ocenil částkou 31 824 000 Kč, přičemž tato zahrnuje nejenom škodu, která mu vznikla, ale i ušlý zisk ve smyslu ust. § 420 občanského zákoníku. Škodu na zdraví vyčíslil částkou 50 000 000 Kč.
- V doplnění žaloby ze dne [REDAKCE] žalobce uvedl, že částku 50 000 000 Kč požaduje z titulu náhrady škody na zdraví, a to jako náhrady bolesti a ztížení společenského uplatnění včetně nákladů léčení a odstraňování následků úrazu, zajištění zdravotní péče po celý život po úraze.
- U jednání soudu dne [REDAKCE] doplnil, že po žalované v důsledku škody na zdraví požaduje jednak 31.824.000,- Kč jako náhradu, resp. ztrátu na výděлку, resp. zisku, částku 30.000.000,- Kč jako bolestné a částku 20.000.000,- Kč za ztížení společenského uplatnění. Náklady na léčbu a podobné neuplatňuje.

4. V doplnění žaloby ze dne 22. 11. 2016 žalobce ke škodě na zdraví doplnil, že spočívá v bolestném za poškození zdraví. Odkázal na založené lékařské zprávy a bodové ohodnocení jednotlivých poranění s tím že poukázal, [REDACTED]

[REDACTED] Ke ztížení společenského uplatnění doplnil, že před zákrokem policie byl zcela zdravý, úspěšný v osobním životě i v podnikání. Byl aktivním sportovcem, rád běhal, plaval, posiloval. Žil spokojeným rodinným životem, měl [REDACTED] zdravé děti a partnerku. Měl bohatý společenský a kulturní život. Vlastními silami stavěl rodinný dům. Zásah policie si vyžádal několika měsíční hospitalizaci. V průběhu prvních měsíců byl zcela upoután na lůžko a odkázán na pomoc odborného personálu, sám nebyl bez pomoci schopen ničeho. I po propuštění do domácího ošetření byl odkázán na pomoc a péči svých nejbližších, upoután na lůžko. Bylo obtížné se sám najíst a napít, obléci. Pohyb byl pro něj velice náročný, znovu se učil chodit. [REDACTED]

[REDACTED] Jídlo a pití pro něj není příjemným zážitkem, naopak zážitkem negativním. [REDACTED]

[REDACTED] Nemůže podnikat delší cesty vozem, cesty jinými prostředky jsou nemyslitelné. [REDACTED]

[REDACTED] Tvrdil, že se nemůže starat o své syny, brát je na výlet, sportovat s nimi, [REDACTED]. Domníval se, že jeho dnešní stav a jeho společenské uplatnění jsou příznivější než před 20 lety, ale důsledky zásahu trvají stále. Ke ztrátě na podnikání doplnil, že podnikatelskou činnost rozvíjel jak na území ČR, tak i domovské vlasti. Byl jednak živnostníkem s registrovanou a provozovanou živností na území domovského státu a dále majitelem a jednatelem dvou obchodních společností. Taxislužbu provozoval v období od [REDACTED] do [REDACTED]. K prokázání výši příjmů před zraněním odkazoval na potvrzení o výši zaplacených odvodů na důchodové a invalidní pojištění. Dále tvrdil, že v ČR založil společnost [REDACTED], kde byl majitelem a jednatelem, společnost se zabývala výrobou textilního zboží a nákupem za účelem dalšího prodeje. Společnost měla konkrétní podnikatelský plán, jehož realizace byla započata a navazovala na činnost provozovanou na území domovského státu. Tvrdil, že v důsledku zásahu policejního orgánu nemohla společnost bez přítomnosti klíčové osoby, kterou byl, pokračovat dále v činnosti, ta byla utlumena a následně zcela ustala. Zmařené investice spatřoval ve investovaných prostředcích do počátku provozu. Společnost dovážela do ČR textil a látky, komodity se ziskem prodávala, resp. zpracovala a výrobek pak sama uváděla na trh.

5. V doplnění žaloby ze dne 19. 1. 2017 žalobce tvrdil, že objednávky taxislužby byly přijímány způsobem standardním pro provoz taxislužby, prostřednictvím telefonu nebo osobě, tzv. na ulici. Cena za 1km jízdy byla závislá na délce trasy, ale minimálně se jednalo o jednu [REDACTED] za 1km jízdy. V posledních letech před zraněním omezil svou činnost, kdy se věnoval zejména činnosti v rámci společnosti [REDACTED]. V době zranění dojížděl do [REDACTED] nepravidelně, minimálně 4x do měsíce. Tvrdil, že za každý měsíc, kdy svou živnost nemohl provozovat, ztrácel minimálně 5 000 [REDACTED]. Obrát společnosti [REDACTED] registrovou v [REDACTED] odhal v průměru na 400 000 [REDACTED] až 600 000 [REDACTED] měsíčně, prodej běžně dosahoval 5 000 kusů prodaných džínů denně. V době před zraněním byla společnost před uzavřením kontraktu se společností [REDACTED] která chtěla od společnosti odebírat džíny v minimální hodnotě 10 000 ks měsíčně s výhledem na větší odběr dle poptávky. Společnost očekávala uzavření obchodu s obrátem 200 000 [REDACTED] měsíčně. Společnost dále dodávala džíny a džínovinu mezi drobné živnostníky za totožných podmínek jako v případě obchodu na území [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

6. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Poukázala, že zadržení žalobce dne [REDACTED] za použití zásahové jednotky, bylo předmětem vyšetřování orgánů činných v trestním řízení, v němž byla událost posuzována jako možný trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele. Orgány činné v trestní řízení neshledaly v postupu policie při zadržování žalobce pochybení. Krajský úřad k vyšetřování Policie ČR v Plzni vydal dne [REDACTED] usnesení ČVS:KVV 46/10-96, jímž podle ust. § 159 odst. 1 trestního řádu, odložil věc šetření a oprávněnosti zásahu příslušníků Policie ČR zásahové jednotky. Tvrdila, že postup policie nebyl nesprávným úředním postupem, jak žalobce tvrdí. Policisté, kteří rozhodovali o použití zásahové jednotky k zadržení žalobce, vycházeli z jim známých údajů o osobě žalobce. Dle těchto údajů byl v době, kdy k zadržení došlo, ozbrojen. Dále vycházeli z oznámeného trestného činu [REDACTED] učiněného poškozenou, která popsala pachatele i uvedla SPZ vozidla. Při zadržování žalobce se údaje o tom, že je ozbrojen, ukázaly pravdivé, v domě bylo nalezeno větší množství střelných zbraní a střeliva. Použití zásahové jednotky k zadržení žalobce tak bylo oprávněné. Pokud by byl nárok vznesený žalobcem posuzován z hlediska zákona č. 283/1991 Sb. o Policii jako nárok na náhradu škody způsobené policií nebo policistou v souvislosti s plněním jejich úkolů stanovených zákonem o Policii, poukázala na skutečnost, že si zásah a z něho vzniklou škodu, vyvolal žalobce svým protiprávním jednáním, kterým byla zejména střelba proti zasahujícím policistům.
7. Ve vyjádření ze dne 24. 10. 2016 žalovaná tvrdila, že zadržení žalobce bylo provedeno v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 poslední věta trestního řádu. Domnívala se, že domáhá-li se žalobce náhrady škody s tím, že se mělo jednat ze strany Policie ČR o neoprávněný zásah, pak ke škodě mělo dojít v trestním řízení a příslušnou organizační složkou zastupující ČR je Ministerstvo spravedlnosti s tím, že není rozlišováno, o jakou fázi trestního řízení se má jednat. Trestní řízení je myšleno jako celek, tj. nerozlišuje se, zda se jedná o úkony ve fázi přípravného řízení nebo v řízení před soudem, popř. o řízení po vydání odsuzujícího pravomocného rozsudku. Poukázala na judikát NS 30 Cdo 629/2005 s tím, že je to soud, který je povinen si zjistit, která z organizačních složek bude za stát před soudem vystupovat.
8. Ve svém vyjádření při jednání soudu dne [REDACTED] pak žalovaná vznesla námitku promlčení k jednotlivým nárokům, neboť žaloba byla podána [REDACTED], ke škodě na zdraví pak došlo [REDACTED]. Dále namítla, že je nutno vycházet z plného zavinění na straně žalobce, které si způsobil svým protiprávním jednáním, kterým bylo zahájení střelby proti zasahujícím policistům, když policie vyzvala žalobce k opuštění domu, načež žalobce zahájil palbu. Policie ji tedy pouze opětovala.
9. Soud provedl dokazování a zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:
10. Z výpovědi žalobce soud zjistil, že do [REDACTED] přišel v roce [REDACTED], začal zde podnikat. V roce [REDACTED] zakoupil pozemek v [REDACTED] kde chtěl vybudovat provozovnu pro podnikání a bydlení pro rodinu. Dne [REDACTED] cca v [REDACTED] hodin měl v úmyslu jet na nákupy, v tom venku zapraskalo sklo, něco přiletělo a žalobce zasáhlo. Do té doby z venku nic neslyšel, žádný varovný signál, ani pes neštěkal. Byl zasažen do břicha, nemohl dýchat. Oknem se střelilo, snažil se jít ven dveřmi. Následně upadl na zem a poté i do bezvědomí. Zbraň, kterou měl u sebe, proti policistům nepoužil. Potíže má v oblasti běžného života. [REDACTED]
- [REDACTED] Dříve žil jako normální občan. Občas plaval, hrál fotbal, chodil tancovat. [REDACTED] Hospitalizace v nemocnici byla dlouhá, intenzivní léčba trvala až do druhého zranění. Po druhém zranění

zásahem do břicha a nohy se jeho stav zhoršil, [REDACTED]. Vystudoval textilní průmyslovku, zabýval se výrobou džinoviny a výrobků z ní. Touto činností měl v úmyslu se živit i v [REDACTED]. Začal budovat provozovnu, sjednával nákup nových strojů, automobilů. Měl zajištěn odbyt v „[REDACTED]“. Materiál nakupoval v [REDACTED] a i v [REDACTED]. V letech [REDACTED] až [REDACTED] řídil firmu v [REDACTED], dojížděl tam 2x až 3x měsíčně. Podával daňová přiznání.

11. Z usnesení Policie ČR, Krajského úřadu vyšetřování Plzeň, KVV 4610/96 ze dne [REDACTED] soud zjistil, že vyšetřování oprávněnosti zásahu příslušníků Policie ČR, zásahové jednotky správy Západočeského kraje dne [REDACTED] v obci [REDACTED] bylo dle ustanovení § 159 odst. 1 trestního řádu odloženo. Z odůvodnění se podává, že dne [REDACTED] oznámila poškozená [REDACTED] [REDACTED] Obvodnímu oddělení Rokycany, [REDACTED]. Při výslechu uvedla, že pachatelem byl [REDACTED] ve věku kolem [REDACTED] let, který řídil vozidlo zn. Škoda Felicia s modrou metalízou, při činu ji ohrožoval nožem. S přihlédnutím ke zjištění, že podezřelý [REDACTED] je stíhán vyšetřovatelem Krajského úřadu vyšetřování v Plzni pro trestné činy ublížení na zdraví s následkem smrti a nedovolené ozbrojování, na předvolání se k vyšetřovateli nedostavuje, požádal ředitel Okresního ředitelství Policie ČR v Rokycanech [REDACTED] prvního zástupce ředitele správy Policie ČR o vyslání zásahové jednotky k zajištění podezřelého a o jeho předvedení k podání vysvětlení k obsahu trestního oznámení. Žádosti bylo vyhověno. O vyslání zásahové jednotky k zajištění a předvedení pachatele rozhodl první zástupce ředitele Správy Policie Západočeského kraje jako osob příslušná podle ustanovení § 42a odst. 2 zákona č. 283/1991 Sb. o Policii ČR v platném znění. Policisté použili proti žalobci střelné zbraně, aby v případě nutné obrany odvrátili přímo hrozící a trvající útok vedený proti nim. Vyšetřovatel dospěl k závěru, že policisté jednali v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 písm. a)b)c) zákona o Policii ČR.
12. Z protokolu o jednání Krajského soudu v Praze ze dne [REDACTED] ve věci vedené Krajským soudem pod sp.zn. 36 C 4/98 soud zjistil, že družka žalobce [REDACTED] vypověděla, že uvedeného dne přijela spolu [REDACTED] synem okolo [REDACTED] hodiny na parcelu, okolo [REDACTED] hodin se vzbudil žalobce, začala péct palačinky. Aby se vyvětralo, otevřela dveře. Z ničeho nic, začala střelba, syn stál uprostřed místnosti, nevěděl, co se děje. Snažila se syna k sobě dostat. Žalobce vstal a šel ven. Svědkyně viděla muže v černém, nevěděla, kdo to je. Před střelbou nic neslyšela. Žalobce venku padl do sněhu. Následně se ozýval křik „všichni ven“. I když byly dveře chaty zavřené, slyšela zvuky zvenku, např. sousedy odvedle. Syn žalobce [REDACTED] vypověděl, že spal ve vedlejší místnosti, najednou slyšel střelbu, lítaly tam kulky. Z nočního stolku vzal pistoli, která tam ležela, a přes dveře také začal střílet. Nevěděl, o co jde. Venku uviděl muže v černých oblecích. Když vyšel ven, uslyšel „vyjděte všichni z úkrytu“. Svědek [REDACTED], ředitel Okresního ředitelství Policie Rokycany vypověděl, že dne [REDACTED] bylo učiněno oznámení [REDACTED] občanem [REDACTED]. Na základě poznatků vyšetřovatelů a kriminální služby v souladu s ustanovením § 41 a 62 trestního zákona s tím, že se jedná o nebezpečného pachatele, bylo přistoupeno k tomuto postupu. Svědek rozhodl, že zajištění pachatele provede zásahová jednotka. Zásahu se nezúčastnil. Souhlas k provedení domovní prohlídky a vstupu na pozemek nebyl dán, neměli ani předchozí souhlas státního zástupce. Svědek [REDACTED], policejní inspektor, vypověděl, že při zásahu byl jako technik za účelem ohledání vozidla. Od domu byl vzdálen cca 150 m až 200m. Nevěděl, zda slyšel vyzvání policie, Svědek [REDACTED], policista, vypověděl, že při zásahu hlídal pole, aby nikdo nevníkl k místu zásahu nebo neutekl z místa zásahu.
13. Z protokolu o jednání před Krajským soudem v Praze ze dne [REDACTED] ve věci vedené pod sp.zn. 36 C 4/98 soud zjistil, že svědek [REDACTED] vedoucí 1.oddělení policie, vypověděl, že zásah zásahové jednotky byl požadován z důvodů informací o ozbrojení žalobce. Souhlas k domovní prohlídce neměli, probíhal zásah, který nesnesl odkladu. Nevěděl, zda byl dán

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

předběžný souhlas státního zástupce. Svědek [REDACTED], státní zaměstnanec, vypověděl, že při zásahu byl s kolegou [REDACTED] pod zahradami. Nevěděl, jak byla rozmístěna zásahová jednotka. Nejprve se ozval křik, pak výstřely. Svědek [REDACTED], policejní inspektor, vypověděl, že při zásahu byl před branou zemědělského podniku. Slyšel výzvy, následně začala střelba. Věrohodnost poškozené neověřovali. Svědek [REDACTED] vypověděl, že zásahová jednotka je určena i k zajištění nebezpečného pachatele. V případě vyslání zásahové jednotky se na něj obrátil ředitel [REDACTED] k zadržení pachatele trestného činu [REDACTED] s tím, že je podezřen, že tento nosí nelegálně drženou zbraň.

14. Z usnesení Policie ČR, Okresního úřadu vyšetřování ČVS:OVV-605/98 ze dne [REDACTED] soud zjistil, že trestní stíhání žalobce ve věci podezření ze spáchání trestného činu nedovoleného ozbrojování bylo dle ust. § 159 odst. 3 trestního řádu odloženo.
15. Z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne [REDACTED] č.j. 36 C 201/2011-780 ve znění usnesení Krajského soudu v Praze ze dne [REDACTED] č.j. 36 C 201/2011-818, který nabyl právní moci dne [REDACTED], soud zjistil, že České republice-Ministerstvu vnitra ČR byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 300 000 Kč a dále povinnost zaslat vyjmenovaným deníkům omluvu přesného znění. Krajský soud v Praze měl za prokázané, že [REDACTED] dne [REDACTED] na Policii ČR v Rokycanech oznámila, [REDACTED] jako pachatele popsala muže odpovídající popisu žalobce. K výslechu poškozené jako svědkyně došlo až dne [REDACTED]. Výpověď se v mnoha směrech odlišovala od původního oznámení. Dne [REDACTED] byla provedena rekognice zákroku zásahové jednotky. Poškozená byla dne [REDACTED] ošetřena v NSP Rokycany se závěrem, že krevní podlitiny na těle nebyly zjištěny, [REDACTED]. Trestní stíhání proti žalobci bylo dne [REDACTED] zastaveno. Dále měl soud za prokázané, že dne [REDACTED] byl proveden zákrok zásahové jednotky k zadržení žalobce jako pachatele z trestného činu [REDACTED], při němž došlo ke střelbě, při níž byl kromě žalobce zraněn jeden z členů zásahové jednotky, a to žalobcem, který stál vedle nezletilého dítěte a synem žalobce pak druhý z členů zásahové jednotky, který použil legálně drženou zbraň družky žalobce. Střelba trvala několik vteřin, střelili jak oba členové zásahové jednotky, tak i žalobce a jeho syn [REDACTED]. V tu chvíli žádných členů domácnosti nevěděl, že se jedná o policii, neboť k nim stáli zepředu a nemohli tak vidět nápis policie na zádech. Trestní stíhání žalobce za trestný čin útoku na veřejného činitele a trestný čin nedovolené ozbrojování bylo proti žalobci zastaveno, neboť uvedený skutek není trestným činem, když jednal za okolností vylučující protiprávnost a za těchto okolností také použil zbraň, kterou měl legálně v držení a měl na ni vystaven zbrojní průkaz. Žalobce utrpěl po zákroku zásahové jednotky velmi vážná zranění, jejichž výčet je uveden v lékařských zprávách z roku [REDACTED], kvůli kterým byl odkázán na péči své rodiny, když si nemohl sám nic zařídit, neboť stále trpěl bolestmi a měl trvalé dýchací potíže. Rozsah zranění způsobených střelnými zbraněmi příslušníků policie ČR žalovaná v průběhu řízení nezpochybňovala. V důsledku svých zranění byl žalobce po zásahu vyřazen z mnoha činností, které dříve vykonával, jak z pracovních tak společenských. Došlo k narušení jeho rodinného života. Soud měl za to, že zásah zásahové jednotky nebyl v daném případě nejen nutný, ale ani opodstatněný a že mu šlo zabránit zejména s ohledem na zmiňované zjištění při lékařské prohlídce [REDACTED] a rovněž i na to, že jim osoba žalobce byla známa, věděli, kde se zdržuje, a i přesto zásah provedli, aniž by s tím byl seznámen jejich nadřízený, který by přijal konečné rozhodnutí odpovídající zjištěným skutečnostem. Policie ČR přistoupila k zásahu bez ověření si, zda-li skutečně došlo ke spáchání trestného činu. K zásahu vůbec nemělo dojít. Skutečnost, že příslušné orgány Policie ČR se zcela soustředily na osobu žalobce jako svého podezřelého pachatele a zcela pominuly nutnost řádného zjištění, zda skutečně ke spáchání trestného činu došlo, případně selhaly přenosy informací mezi nimi, kdy se nikdo z nich nezabýval předmětnou lékařskou zprávou, ze které jednoznačně vyplývá, [REDACTED], a tudíž nebyl spáchán trestný čin [REDACTED] nemůže jít na úkor žalobce, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

odpovědnost musí nést právě žalovaná. V tomto případě za stavu, kdy jak kriminalisté tvrdili, měli osobu ztotožněnou z osobou podezřelou ze spáchání trestného činu [redacted] přičemž znali jeho pobyt, věděli, že se v obci [redacted] a [redacted] zdržuje, že s ním dosud místně příslušní policisté neměli žádné problémy, i když zde žil poměrně dlouhou dobu, a v žádném případě nehrozilo nebezpečí z prodlení či jiné nebezpečí, neměli takový zásah vůbec provádět. Bylo naprosto nezodpovědné, že zásah byl proveden a že byl proveden přes nedůsledné zjištění pohybu dalších osob. Krajský soud v Praze dospěl k závěru, že došlo k porušení osobnostních práv žalobce, která jsou chráněna jak Ústavou a především pak Litinou základních práv a svobod, právní odpovědnost za zásah do práva na ochranu osobnosti zásadně objektivní, nezkoumá se tedy zda škůdce škodlivý následek zavinil. Rozhodnutí o použití zásahové jednotky, stejně jako zadržení podezřelé osoby zásahovou jednotkou je výkonem práva, resp. povinností. Soud v občanském soudním řízení proto hodnotí jen to, zda nedošlo ze strany orgánů žalované k porušení příslušných ustanovení § 283/1993 Sb. o Policii ČR, nahrazen zákonem 273/2008 Sb. o Policii ČR, tj. zda při rozhodnutí o použití zásahové jednotky a při zásahu samotném bylo postupováno podle zákona, nikoli, zda tento zásah splňoval i naplnění skutkové podstaty trestného činu. Podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva mohou i orgány činné v trestním řízení nepřípustně zasáhnout do osobnostních práv fyzických osob způsobem opravňujícím poškozeného, například podat úspěšně žalobu proti státu (viz. například Nález Ústavního soudu ČR ze dne 15. 11. 2006, sp.zn. 1US 310/05). Soud měl za to, že zásah vůči žalobci nebyl prost řady nedopatření, resp. šlo o postup v zásadě neprofesionální, a proto tento zásah nelze hodnotit jako jsoucí v souladu s výkonem zákonných oprávnění, resp. povinností státním orgánem, a tudíž jako zásah do osobnosti fyzické osoby, který by byl oprávněný. Soud pak znovu zdůraznil, že příslušníkům orgánů Policie ČR ještě před vlastním zásahem zásahové jednotky bylo známo, že žalobce není nejen osobou, která se měla předmětného jednání dopustit, ale především to, že vůbec ke spáchání jakéhokoli jednání nedošlo, a toto nelze zpochybnit, neboť to vyplývá právě i z usnesení Policie ČR, Krajského úřadu vyšetřování Západočeského kraje ČVS:KVV-121/10-99 ze dne [redacted]. V daném případě proto nešlo o otázku oprávněnosti vlastního zásahu, ale o správnosti postupu orgánů Policie ČR, kdy bylo jednoznačně povinností vyšetřovatelů, kteří před provedením zásahu věděli, že nejde o trestný čin a že žalobce není žádným pachatelem, uvedený zásah zastavit a příslušné osoby o něm rozhodující ihned informovat, to však učiněno nebylo.

16. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne [redacted] č.j. 5 Co 6/2016-965 soud zjistil, že Vrchní soud v Praze rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne [redacted] č.j. 36 C 201/2011-780 ve znění usnesení Krajského soudu v Praze ze dne [redacted] č.j. 36 C 201/2011-818 ve výrocích I., III. potvrdil, ve výroku II. upravil rozsah. Vrchní soud v Praze pak v odůvodnění shledal skutková zjištění učiněná soudem I. stupně jako dostatečná pro právní posouzení věci a jako odvolací soud z těchto zjištění vycházel. Vrchní soud v Praze shledal, že soud I. stupně se zcela správně zabýval otázkou, zda se orgány Policie ČR dopustily pochybení, které se týkalo jejich postupu při provádění úkonů trestního řízení (zejména pokud jde o zásah speciální jednotky a pokud jde i o následné informování policie o průběhu zásahu). Správný byl závěr soudu I. stupně, že k zásahu speciální jednotky nebyl dán žádný důvod, jelikož v době zásahu měli k dispozici důkazy o tom, že se s největší pravděpodobností trestný čin nestal. Jiný důvod k zásahu speciální jednotky, při kterém by byl vážně zraněn žalobce a jeden ze zasahujících policistů, nebyl dán. Shledal, že na věci nic nemění skutečnost, že žádný z příslušníků policie nebyl stíhán ani odsouzen za trestný čin ani přestupek, jelikož neoprávněným zásahem může být jednání, které nedosahuje intenzity trestného činu nebo přestupku (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 11. 2015 sp.zn. 30 Cdo 2115/2015).

17. Ze spisu Ministerstva vnitra ČR – MVČR – P – 1172/97, ČVS:VV-436/95, zejména sdělení obvinění ze dne [redacted], ČVS:KVV-226/123-95, lékařské zprávy vystavené na jméno [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

ze dne , soud zjistil, že žalobci bylo dne sděleno obvinění z trestného činu dle § 241 odst. 1 tr. zákona, kterého se měl dopustit dne kolem hodiny v katastru obce tím, že pod pohružkou podřezáním nožem donutil nejdříve k a poté , a obvinění z trestného činu pokusu vraždy dle ust. § 8 odst. 1 k § 219 odst. 1,2a trestního zákona kterého se měl dopustit tím, že dne v době od hodin do hodin v obci na své stavební parcele v domě, který má na této parcele postavený a který užívá k bydlení, několikrát ze vzdálenosti 3-4m vystřelil ostrými náboji ze své krátké kulové zbraně ráže 9mm, kterou má v ilegálním držení, na dva příslušníky policie v úmyslu je usmrtit, přičemž byl srozuměn s tím, že střílí na příslušníky policie, kteří jej vyzývali jménem zákona. Poškozené bylo dne v NsP Rokycany provedeno Krevní podlitiny na těle nebyly zjištěny, byl shledán

18. Ze spisu Policie ČR KÚV Středočeského kraje, Krajského úřadu vyšetřování Středočeského kraje ČVS-KVV-226/123-1995, zejména pak z podání ze dne , usnesení ze dne , ze dne , sdělení obvinění, protokolu o výslechu obviněného, protokolu o výslechu osoby , protokolů svědků, žádosti o vyslání zásahové jednotky, usnesení ze dne ČVS:KVV-46/10-96, soud zjistil, že Krajský státní zástupce vracel vyšetřovací spis vedený na žalobce s tím, že s postupem dle ust. § 172 odst. 1 tr.řádu i dle § 23 odst. 1 tr.řádu souhlasí. V jednání příslušníků zásahové jednotky neshledal podezření ze spáchání trestného činu, střelbě na žalobce předcházela jeho střelba na zasahující příslušníky. Zárok nazval jako neprofesionální. Trestní stíhání žalobce z trestného činu pokusu vraždy bylo usnesením Policie ČR, Krajského úřadu vyšetřování Středočeského kraje, ČVS:KVV-226/123-95 ze dne , které nabylo právní moci dne , zastaveno, když bylo zjištěno, že tento skutek není trestným činem a není důvod k postoupení. Z odůvodnění se soudu podává, že rekonstrukce prokázala, že žalobce nemusel skrz okno vidět nápisy policie, které mají policisté na zádech a na prsou oděvu a dokonce ani tehdy, když policisté vnikli do chatky a stáli tváří v tvář obviněnému a mířili na něho zbraní, protože jak mířili oběma rukama, což bylo předvedeno při rekonstrukci, zakrývali si nápis policie na prsou, který není tak velký jako nápis na zádech a zády k obviněnému nestáli. Rovněž nemusely být ani slyšet výzvy dané těmito policisty, neboť tyto výzvy byly dávány za střelby z pistole, kterou střílel skrz dveře , v domě pak hrála televize. Syn žalobce neměl tušení, že se jedná o zásah policistů, domníval se, že je někdo přepadl. To se domnívala i družka žalobce, která před zásahem výzvy neslyšela. Svědkyně , která seděla u otevřeného okna v domě vzdáleném od chatky žalobce 10m, neslyšela žádnou výzvu policie. Dále se soudu podává, že žalobci nebyl prokázán úmysl střílet proti příslušníkům policie, neboť nevěděl, že se jedná o policisty, netušil, že je proti němu veden služební zárok a svou legálně drženou zbraň použil v nutné obraně, aby chránil život svůj a své rodiny. Jednal za okolností vylučujících protiprávnost. Jeho obrana byla zcela přiměřená útoku, o kterém se domníval, že je bezprostředně veden na jeho život a na životy ostatních členů rodiny. Dne žalobce vypověděl, že při zásahu neviděl celé postavy, postavy od prsou nahoru neviděl, okno je nízké. Neviděl ani hlavu střelce. Výslech byl proveden z důvodu zdravotního stavu žalobce v místě jeho bydliště. Svědek při výslechu dne vypověděl, že venku kolem okna proběhly dvě postavy v černých kombinézách, slyšel jak někdo křičí na jejich druhého psa, co křičely nerozuměl, pes začal štekat. Svědek vypověděl, že řekl „Policie, vzdejte se, opusťte úkryt“, řekl to jednou bez použití megafonu, na okno předtím neklepal. Vyloučil možnost, že osoby v domku jeho výzvu neslyšely. Svědkyně dne vypověděla, že v té době útoku dělala vánoční těsto, nic neslyšela. Svědkyně dne vypověděla, že neslyšela zvolání policie, měla zavřené okno. Svědek kpt. dne vypověděl, že slyšel výzvu „Policie, opusťte úkryt“, od místa zásahu byl vzdálen 50 až 70m. Policie uvažovala o běžném zadržení podle § 14 zákona o Policii, na základě poznatků k osobě podezřelého bylo z důvodu ochrany příslušníků Policie přikročeno

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

k nasazení zásahové jednotky. Svědkyně [redacted] dne [redacted] i dne [redacted] vypověděla, že před zásahem neslyšela žádnou výzvu. Svědek [redacted] dne [redacted] vypověděl, že při zákroku policista č. 6 stojící na rohu domu zvolal bez použití megafonu „Policie, vzdejte se, opusťte úkryt“. Svědek [redacted] dne [redacted] vypověděl, že velitel zásahu rozhodl, že výzvu bude dávat policista č. 6, který měl zajišťovat okno. Policista pod č. 6 jednou vyzval „Policie, vzdejte se, opusťte úkryt“. Na to byla slyšet střelba zevnitř domu. Svědek [redacted] dne [redacted] vypověděl, že před střelbou neslyšel žádné hlasy, byl uvnitř domu. Svědkyně [redacted] dne [redacted] vypověděla, že byla v kuchyni. Před střelbou výzvu policie neslyšela, ani slyšet nemohla, do domu nic slyšet. Svědek [redacted] dne [redacted] vypověděl, že výzvu jako „Policie, vzdejte se“, neslyšel, od pozemku byl daleko, slyšel pouze tlumenou střelbu. Svědek [redacted], technik Kriminální Policie OŘ, Policie Rokycany, dne [redacted] vypověděl, že viděl, jak zásahová jednotka vstoupila na pozemek, čekal ve vozidle, slyšel tlumené rány. Během střelby byl slyšet křik, hlasy, co říkaly, nevěděl. Výzvy jako „Policie, vzdejte se“ apod. nerozeznával. Svědek [redacted] dne [redacted] vypověděl, že výzvu „zde policie, vzdejte se, opusťte úkryt“ dával policista č. 6. Vzápětí se ozvala střelba. Dne [redacted] požádal ředitel pplk. [redacted] ředitele Policie ČR, Správy Západočeského kraje o provedení zákroku k zadržení pachatele zásahovou jednotkou. O vyslání zásahové jednotky k zajištění osoby podezřelé ze spáchání závažného úmyslného trestného činu a k jejímu předvedení k sepsání protokolu o podání vysvětlení podezřelého a o jeho předvedení k podání vysvětlení k obsahu trestního oznámení rozhodl 1.zástupce ředitele Správy Policie ČR, Západočeského kraje. Usnesením Policie ČR, Krajského úřadu vyšetřování ze dne [redacted] ČVS:KVV 46-10/96, bylo šetření oprávněnosti zásahu příslušníků Policie ČR, zásahové jednotky, bylo odloženo.

19. Z vyčíslení bolestného, ztížení uplatnění soud zjistil, že primář chirurgického oddělení Nemocnice Hořovice bolestné za úraz ohodnotil 811 body, po zvýšení 1622 body, ztížení společenského uplatnění pak 445 body.
20. Z lékařské zprávy vystavené na jméno žalobce dne [redacted] soud zjistil, že žalobce je pacientem [redacted] v anamnéze byl přijat s několika dny [redacted]
21. Z usnesení ze dne [redacted] ČVS:OVV-436/92 soud zjistil, že bylo zastaveno trestní stíhání žalobce pro trestný čin [redacted]
22. Z výpisu z katastru nemovitostí soud zjistil, že žalobce byl ke dni [redacted] v katastru nemovitostí zapsán jako vlastník pozemku parc.č. [redacted] zapsaného na LV [redacted] pro obec a katastrální území [redacted]
23. Z dokladu označeného „Stavba povolena“, soud zjistil, že rozhodnutím Stavebního úřadu, Městského úřadu [redacted] ze dne [redacted], č.j. Výst.330/675-1056/95, byla povolena stavba na pozemku parc.č. [redacted] v k.ú. [redacted] Stavebníkem byl označen žalobce.
24. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Okresním soudem pro Plzeň-město, oddíl C, číslo vložky [redacted], na společnost [redacted] soud zjistil, že společnost byla dle obchodního rejstříku zapsána dne [redacted], pod identifikačním číslem [redacted], se sídlem [redacted] s předmětem podnikání - koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, výroba textilního zboží, základním jměním společnosti 100 000 Kč. Žalobce je uveden jako jednatel a jediný společník

25. [REDACTED]
26. Z lékařské zprávy vystavené na jméno žalobce soud zjistil, že žalobce byl v období od [REDACTED] [REDACTED] hospitalizován na jednotce intenzivní péče chirurgického oddělení Nemocnice Hořovice, do nemocnice byl přivezen dne [REDACTED] rychlou záchrannou službou se [REDACTED]
27. Z lékařské zprávy vystavené na jméno žalobce dne [REDACTED] [REDACTED]
28. Z ohlášení živnosti ze dne [REDACTED] soud zjistil, že žalobce ohlásil svoji živnost na koupi zboží za účelem dalšího prodeje a prodej, výroba textilního zboží. Sídlo hlavní provozovny se nacházelo na adrese [REDACTED] jako odpovědný zástupce byla uvedena [REDACTED]
29. Ze smlouvy o pronájmu vozidla č. [REDACTED] ze dne [REDACTED] soud zjistil, že společnost [REDACTED] zastoupená odpovědnou zástupkyní [REDACTED] uzavřela smlouvu o pronájmu vozidla finanční leasing automobilu VW Karavele 2,4D.
30. Z potvrzení o převzetí vozidla soud zjistil, že dne [REDACTED] společnost [REDACTED] zastoupená [REDACTED], převzala vůz VW Transport 2,4D.
31. Z dohody o zrušení smlouvy o finančním pronájmu vozidla ze dne [REDACTED] soud zjistil, že byla zrušena dohoda o smlouvě o finančním pronájmu vozidla, osobního vozidla VW Karavele 2,4D.
32. Z potvrzení odvodu pojistného na důchodové invalidní pojištění soud zjistil, že [REDACTED] – Ministerstvo financí, územní pracoviště [REDACTED] vydala potvrzení vystavené jméno žalobce s tím, že žalobce pod daňovým č. [REDACTED] provozoval taxislužbu, odváděl pojistné a důchodové a invalidní pojištění, kdy roční základ pojistného v roce [REDACTED] činil 6 120,03 [REDACTED], v roce [REDACTED] 1 440 000 [REDACTED], v roce [REDACTED] 2 880 000 [REDACTED], v roce [REDACTED] 26 400 000 [REDACTED] v roce [REDACTED] 48 000 [REDACTED], v roce [REDACTED], 102 000 [REDACTED], v roce [REDACTED] 673 440 [REDACTED] v roce [REDACTED] 15 600 000 [REDACTED] v roce [REDACTED] 3 600 [REDACTED], v roce [REDACTED] 5 400 [REDACTED], v roce [REDACTED] 12 497 [REDACTED], do [REDACTED] 13 111,87 [REDACTED].
33. Z potvrzení [REDACTED], město [REDACTED] ze dne [REDACTED] vystaveného na jméno žalobce soud zjistil, že žalobce měl zaregistrovanou samostatnou živnost [REDACTED], a to v období od [REDACTED] do [REDACTED], kdy činnost ukončil.
34. [REDACTED]

35. [REDACTED]
36. Z ústavního znaleckého posudku podaného Všeobecnou fakultní nemocnicí v Praze dne [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že znalecký posudek je veden pod č. [REDACTED] znaleckého deníku. Při vypracování posudku ústav vycházel ze soudního spisu, kde je obsažena zásadní zdravotnická dokumentace žalobce z NSP Hořovice a z VV Pankrác, dále byla vyžádána veškerá dostupná zdravotnická dokumentace žalobce z NSP Hořovice a zdravotnická dokumentace vedená [REDACTED]. Další dokumentace nebyla ústavem požadována, kdy ústav vycházel z protokolu o jednání před soudem I. stupně ze dne [REDACTED], kde žalobce uváděl, že v souvislosti s úrazem, i následným doléčením, byl vždy vyšetřován v Nemocnici Hořovice, neprodělal žádné operace v jiných zařízeních, nikde nebyl ošetřován. S ohledem na to, že přímé klinické vyšetření žalobce, nebylo možné, použil znalecký ústav při vypracování posudku jakousi aproximaci současného stavu, výpis všech stesků a obtíží sepsaných v doplnění žalobních tvrzení a návrhů na dokazování k výzvě soudu ze dne [REDACTED]. Znalecký ústav bolestné dle vyhlášky č. 32/1965 Sb., ohodnotil celkově 839 body. S ohledem na komplikovanou dlouhodobou a bolestivou léčbu pak jej zvýšil na dvojnásobek, tedy na 1678 bodů. Rozdíl v hodnocení bolestného žalobcem předloženým v původní výši 811 bodů odůvodnil původně opomenutou položkou [REDACTED], také nepřesným výpočtem $\frac{3}{4}$ u některých jednotlivých položek. U žalobce je splněna podmínka pro zvýšení ohodnocení tím, že původní posudek o bolestném byl vystaven a potvrzen přednostou příslušného odborného oddělení NsP Hořovice [REDACTED]. Dle vyhlášky č. 440/2001 Sb., pak bolestné znalecký ústav ohodnotil 1649 body. Vzhledem k mimořádně náročnému způsobu léčby, ve smyslu ust. § 6 odst. 1 písm. b) vyhlášky hodnocení zvýšil na dvojnásobek, tedy na 3298 bodů. Znalecký ústav poukázal, že z důvodu absence klinického vyšetření nebylo změřit velikost ran na těle a končetinách způsobených jednak úrazem a jednak operačním přístupem nezbytným pro jeho ošetření, vycházel z operačního protokolu, z dokumentace NSP Hořovice a též detailního popisu střelných poranění ve znaleckém posudku [REDACTED] ze dne [REDACTED]. Velikost střelných ran pak odhadoval podle skutečnosti, že průstřel znamená 2 rány střel a výstřel, kdy každá rána po ošetření excizi hmožděných okrajů má velikost cca 2cm, tedy dohromady 4cm. Navýšení bodového ohodnocení na dvojnásobek je podloženo lékařskými zprávami NsP Hořovice, neboť žalobce prodělal [REDACTED]. Žalobci bylo podáno 26 krevních převodů, dostával řadu antibiotik a dalších léků, které se výsledně svou toxicitou podílely na rozvoji [REDACTED]. Ztížení společenského uplatnění žalobce dle vyhlášky č. 32/1965 Sb., znalecký ústav ohodnotil 445 body, kdy ztížení společenského uplatnění seznal v [REDACTED]. Uvedené obtíže a z toho plynoucí trvalé následky byly opakovaně deklarovány ve zprávách přednostou [REDACTED] ze dne [REDACTED] a dále z lékařského nálezu pro posouzení zdravotního stavu občana pro účely dávek a služeb sociální péče Obvodního úřadu [REDACTED] podaného dne [REDACTED]. Poukázal pak opětovně i na vyjádření žalobce, že v souvislosti s úrazem i následným doléčováním byl vždy v Nemocnici Hořovice, neprodělal žádné operace v jiných zařízeních a nebyl nikde ošetřován. Ztížení společenského uplatnění žalobce v důsledku poškození zdraví dle vyhlášky č. 440/2001 Sb. pak ohodnotil celkově 1850 body, kdy poškození shledal v poškození

Ztížení společenského uplatnění pak navýšil o částku 20%, tedy o 370 bodů, a to vzhledem k charakteru postižení možnosti dalšího uplatnění v životě a především věku žalobce v době úrazu. Celkové ohodnocení po navýšení činí 2220 bodů. Obtíže a trvalé následky plynoucí byly opakovaně deklarovány v lékařských zprávách, v nichž se stav žalobce hodnotí jako setrvalý a naděje na zlepšení stavu se shledává jako nepatrná. K vyjádření žalobce na výzvu soudu ze dne [redacted], že se mu nově [redacted], znalecký ústav poukázal, že tato je zahrnuta v položce 081, tedy poškozený [redacted]

Pro tento stav byl žalobce jedenkrát hospitalizován v NsP Hořovice, kdy odmítl další hospitalizaci a podepsal negativní revers a jedenkrát byl ambulantně ošetřen ve VFN v Praze, kdy si stav nevyžadoval hospitalizaci. U žalobce k tomuto stavu dochází na podkladě přítomnosti [redacted], tato skutečnost je pak zohledněna opět v položce 081. K uznání následku v podobě žalobcem tvrzenému [redacted] není dostupná dokumentace, žádný podklad. Znalecký ústav se domníval, že pravděpodobně se jedná o záměnu omezení [redacted] které je však zahrnuto v položce 1512. [redacted]

[redacted] a i tento je tak zahrnut v položce 083, [redacted] jsou zahrnuty v položce 0712. Závažnost poranění a komplikovanost léčby vyjádření ve zvýšení bodového ohodnocení bolestného na dvojnásobek. Co se týče tvrzení žalobce odkazující na specifické okolnosti případu, kdy není zahrnuta újma psychická, kdy žalobce trpí [redacted], znalecký ústav zdůraznil, že v dostupné dokumentaci není ani jeden záznam, že by žalobce navštěvoval psychiatra, naopak z výpisu z dokumentace [redacted] ze dne [redacted] je při odebrání anamnézy žalobcem popřena psychiatrická léčba. Ve zprávě VV Pankrác z října [redacted], interního oddělení je uvedeno, že žalobce užíval [redacted] a v závěru diagnózy je pak uvedena [redacted]. Následně ve zprávě VV Pankrác ze dne [redacted] je v medikaci žalobce uváděno [redacted]. V žádné jiné zprávě již není zmínka o užívání jakéhokoliv psychiatrického léku včetně nejaktuálnější dostupné zprávy [redacted] ze dne [redacted]. K rozvoji [redacted]

[redacted] tedy k tvrzeným obtížím žalobce, znalecký ústav uvedl, že tyto nemají žádnou příčinnou souvislost s úrazem ze dne [redacted]. Znalecký ústav přistoupil k navýšení o 20%, tedy o 370 bodů vzhledem k charakteru postižení možnosti uplatnění dalšího života a především věku žalobce v době úrazu k tomuto došlo, kdy mu bylo [redacted] let. Ačkoliv nebylo možné klinické vyšetření žalobce nezbytné pro posouzení tělesné i psychické újmy, pro jakoukoliv psychickou újmu neexistuje žádná dostupná dokumentace. Tělesná újma žalobce pak nesplňuje důvody hodné mimořádného zřetele odůvodňující navýšení odškodnění ve smyslu ust. § 7 odst. 3 obou vyhlášek. Ústav poukázal na lékařský nález pro posouzení zdravotního stavu občana pro účely dávek a služeb sociální péče z roku [redacted], i následné zprávy, kdy je celková újma již popisována „méně“ dramaticky. Sám žalobce v rámci doplnění žalobních tvrzení uvádí, že i se zlepšujícím se zdravotním stavem dále přetrvává většina omezení. Znalecký ústav dospěl k závěru, že ne všechny obtíže souvisejí s úrazem, jiné jsou dány věkem, další nikdy nebyly v dostupné dokumentaci zaznamenány, například [redacted]. Upozornil na skutečnost, že praktická lékařka [redacted] žalobce zvažovala možnost operačního řešení [redacted], která způsobuje žalobci subjektivně i objektivně největší obtíže. Riziko poklesu imunity po provedené [redacted] tedy [redacted], lze kromě jiného snížit očkováním četnými dostupnými vakcínami. Z dostupné zdravotnické dokumentace však k ničemu takovému nikdy nedošlo. Člen znalecké komise ústavní [redacted], psychiatr, pak nad rámec uvedl, že bez psychiatrického vyšetření, osobního kontaktu s posuzovaným se nelze vyjádřit k stávajícímu psychickému stavu žalobce. Nelze stanovit diagnózu, popsat psychopatii.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

V dokumentaci je uvedena jednou diagnóza [REDAKCE] dále byl žalobce minulostí medikován [REDAKCE], přechodně pak [REDAKCE]. V dostupné dokumentaci není zmínka na základě čeho byla [REDAKCE] indikována. Nejsou podklady k tomu, zda vůbec, případně kdy byl v minulosti psychiatricky vyšetřen. Subjektivní stesky žalobce jsou nekonkrétní, nelze na základě nich stanovit míru psychického postižení. To nelze ani v době minulé, natožpak v době stávající. Z dostupné dokumentace nelze vydedukovat příčinnou souvislost mezi podáváním [REDAKCE] a okolnostmi k tomu vedoucí. Obtíže, pro které byl žalobce vyšetřován od roku [REDAKCE] do roku [REDAKCE] na oddělení chirurgických oborů a na oddělení interních oborů nemocnice ve VV Praha-Pankrác, nemají dle dostupné dokumentace žádnou příčinnou souvislost s úrazem ze dne [REDAKCE]

37. Z výpovědi znalce [REDAKCE] pověřeného k obhájení ústavního znaleckého posudku soud zjistil, že situace, kterou žalobce prožil, může vést ke vzniku nějaké psychické újmy. Při určování případného navýšení ohodnocení ztížení společenského uplatnění, tedy shledání důvodů hodných mimořádné zřetele, bylo vycházeno pouze z lékařské dokumentace, nebylo učiněno klinické vyšetření pacienta. Zásadní byl lékařský nález pro posouzení zdravotního stavu občana, pro účely dávek a služeb sociální péče ze dne [REDAKCE], kde bylo konstatováno postižení motoriky. U žalobce se jednalo o omezení [REDAKCE] levé straně. [REDAKCE]

[REDAKCE] Další postižení v oblasti motoriky se týkalo [REDAKCE]

Bylo to primárně neurologické postižení. Žalobce při dalším zásahu v roce [REDAKCE] utrpěl navíc střelné poranění v oblasti [REDAKCE] zapsaného v dokumentaci z Vazební věznice Pankrác. Další poškození v oblasti motoriky nebyly nalezeny. Jednou bylo uváděno omezení hybnosti [REDAKCE] to znalecký ústav považoval za překlep, mělo se jednat o postižení [REDAKCE], protože pro postižení [REDAKCE] nebyl nalezen žádný podklad. V oblasti smyslových funkcí nebylo postižení žádné. Postižení v oblasti duševní, tudíž psychické, nebylo popisováno. Postižení ostatních systémů bylo popsáno, nejzávažnější je postižení [REDAKCE] ve smyslu poškození [REDAKCE] kde je poškozena funkce [REDAKCE]. Z toho plynou největší obtíže žalobce, poruchy [REDAKCE]. Dále byl poraněním ovlivněn dechový systém, zde je však popisováno pouze lehké snížení dechové kapacity. S ohledem na uvedené dospěl znalecký ústav k závěru, že ztížení společenského uplatnění lze navýšit pouze o 20% a nikoli o maximum 50%. Bylo přihlédnuto k věku [REDAKCE] let žalobce v době postižení, jedinou skutečností rozhodující pro navýšení byla rozsáhlá [REDAKCE]. Ostatní poškození nebo trvalé následky by možnost navýšení samy o sobě nesplňovali. Spíše teoreticky by mohlo být za situace, kdy duševní a psychické postižení nebylo zaznamenáno v době po útoku v roce [REDAKCE] a následně žalobce na něj poukazuje, možno toto zhodnotit, tyto problémy měly být zdokumentovány daleko dříve, resp. časněji po úraze. Přiznání určitých psychiatrických diagnóz je limitováno časovým rozmezím. Součástí ústavního posudku bylo plánováno i psychologicky psychiatrické vyšetření, kdy psychologická část má odhalit určitou, eventuelně přítomnou [REDAKCE], která může vést na jedné straně k [REDAKCE] pacienta. Tuto diagnózu potom potvrdí psychiatr a ten může přisoudit eventuelně trvalé postižení. Na hodnocení poruch zdraví žalobce se nepodílely žalobcem odmítnutá vyšetření a z nich vyplývající předpokládané závěry. Vyšetření oční i CT opět neměly žádnou spojitost s úrazem z roku [REDAKCE]. Hodnocení ztížení společenského uplatnění nebylo pojato v souvislosti s [REDAKCE], kde byl žalobce omezen na svých právech, neboť neexistuje žádná metodika, jak toto hodnotit. Na hodnocení bolestného fyzické části, neměla skutečnost, že žalobce nebyl ústavem vyšetřen žádný vliv. Kromě aproximace velikostí ran vzniklých průstřely a po pečlivém prostudování dostupné dokumentace došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

dokonce k navýšení počtu položek. Nebyla ohodnocována žádná položka z oblasti psychické bolesti. Pro hodnocení ztížení společenského uplatnění měla nepřítomnost žalobce a nemožnost provedení psychiatricko-psychologického vyšetření zcela zásadní význam. Ztížení společenského uplatnění žalobce v důsledku poškození zdraví ze dne [redacted] bylo určeno 5 položkami, z toho položka 081 byla ohodnocena v maximální výši, položka 0712 v maximální výši, položka 083 v maximální výši, zde se jedná o porušení [redacted], omezení hybnosti [redacted]. Popisované omezení [redacted] středního stupně by mohlo progradovat do těžkého stupně. Rozdíl by tam byl potom 50 bodů. Omezení pohyblivosti [redacted] lehkého stupně by též mohlo progradovat, ale byl zde i nový úraz-střelné poranění, či-li spíše by se to nedalo přiznat. Co se týká psychiatrických trvalých následků, přicházela by v úvahu položka 016 –vážné duševní poruchy vzniklé působením otřesných zážitků nebo jiných nepříznivých psychologických činitelů a tísnivých situací, kterou lze ohodnotit 500 až 1 500 bodů. To je však podmíněno ověřením příslušným psychiatrickým pracovištěm. Ale vzhledem k tomu, že dosud nebylo učiněno žádné kvalitní psychiatrické vyšetření, se znalec domníval, že psychiatr by tuto položku neuznal. Stesky žalobce jsou v převážné většině subjektivního charakteru a velmi různorodé, nelze je objektivně potvrdit ani vyvrátit, ale ani jeden ze stesků nemá příčinnou souvislost s úrazem z roku [redacted]. Komplikace v podobě [redacted] nemají vztah k úrazu z roku [redacted]. Při hodnocení ztížení společenského uplatnění ústav použil položku 1512 omezení pohyblivosti [redacted] lehkého stupně. Dle dostupné dokumentace byla tato porucha na podkladě neurologickém, kdy je omezena [redacted] směrem vzhůru, to může činit obtíže [redacted] takto postižený musí měnit stereotyp [redacted] v tom smyslu, že musí [redacted] tato porucha se dá dobře kompenzovat tzv. perionální páskou, která pomáhá [redacted]. Při sportu by pak tato porucha postiženého omezovala. Dále byla zařazena položka 1072 omezení [redacted] středního stupně na [redacted].

Znalecký ústav pak zařadil položku 083, [redacted] toto znamená [redacted] ve smyslu možnosti rozvoje těžké [redacted] při jakémkoliv [redacted]. Jedná se o postižení trvalé, s odstupem času je riziko nižší. V současné době se u pacientů po odstranění [redacted] používá jako prevence rozvoje tohoto stavu, očkování pacientů proti těm nejběžnějším infekcím, které u žalobce neproběhlo. Dále byla zařazena položka 081, poškození [redacted]. Tato položka znamená přítomnost velké [redacted].

Též to omezuje pacienta ze zvedání těžkých předmětů. Toto nevyžaduje pravidelných prohlídek žalobce. Zařazena byla i položka 0712, [redacted].

U žalobce toto vedlo k lehkému oslabení dechové činnosti, které by se uplatňovalo při zvýšené námaze. Žalobce je na podkladě utrpených poranění schopen lehu, sedu, chůze. Není schopný zvedat těžší břemena, za těžší břemeno se považuje břemeno více jak 5kg. Je schopný základní pohyblivosti a základě sebeobsluhy. Dle dokumentace kromě [redacted].

Ze zdravotní dokumentace z [redacted] ze [redacted] je závěr zdravotní klasifikace práce bez zátěže dolních končetin a nenáročná na zrak. Nenáročná na zrak nesouvisí s úrazem, práce bez zátěže dolních končetin se dá vysvětlit dvěma skutečnostmi, jednak [redacted] kdy delší stání může způsobovat bolesti [redacted] a samozřejmě při stoje jsou kladeny větší nároky právě na tu [redacted]. S tím souvisí i obtíže žalobce udávané v tom smyslu, že nemůže absolvovat delší jízdu autem, kdy nemožnost [redacted] způsobuje nadměrný pohyb [redacted] které může být vnímáno

nepříjemně. Pověřený znalec poukázal na skutečnost, že v roce [redacted] nebyla operace [redacted] [redacted] které by toto umožňovaly, byť s nejistým výsledkem. Plavání v rozumné míře, by bylo možné. Běh znalec považoval spíše za nemožný.

38. Z novinových článků na čl. 408-411 soud nezjistil žádné rozhodné skutečnosti.

39. Po provedeném dokazování má soud za prokázány následující skutkový stav:

40. Žalobce na území [redacted] v období od [redacted] do [redacted] pod daňovým č. [redacted] provozoval taxislužbu [redacted], odváděl pojistné a důchodové a invalidní pojištění, kdy roční základ pojistného v roce [redacted] činil 6 120,03 [redacted], v roce [redacted] 1 440 000 [redacted] v roce [redacted] 2 880 000 [redacted], v roce [redacted] 26 400 000 [redacted], v roce [redacted] 48 000 [redacted], v roce [redacted] 102 000 [redacted], v roce [redacted] 673 440 [redacted], v roce [redacted] 15 600 000 [redacted], v roce [redacted] 3 600 [redacted] v roce [redacted] 5 400 [redacted], v roce [redacted] 12 497 [redacted], do [redacted] 13 111,87 [redacted]. Dne [redacted] byla do obchodního rejstříku vedeného Okresním soudem pro Plzeň-město, oddíl C, číslo vložky [redacted] zapsána společnost [redacted] soud s předmětem podnikání - koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, výroba textilního zboží. Žalobce byl jediným jednatelem a společníkem. [redacted] ohlásil živnost na koupi zboží za účelem dalšího prodeje a prodej, výroba textilního zboží. Odpovědnou zástupkyní provozovny byla [redacted] která dne [redacted] za společnost [redacted], uzavřena smlouvu o pronájmu vozidla finanční leasing automobilu VW Karavale 2,4D, vůz dne [redacted] převzala a dne [redacted] dohodu zrušila. Dne [redacted] oznámila poškozená [redacted] Policii ČR, Obvodnímu oddělení Rokycany, že byla [redacted] Téhož dne se podrobila v NsP Rokycany [redacted] Krevní podlitiny na těle nebyly zjištěny, byl shledán [redacted] [redacted] Dne [redacted] došlo k zásahu zásahové jednotky vyslané k zajištění žalobce a jeho předvedení za účelem podání vysvětlení k podanému trestnímu oznámení. Při zásahu byl zasažen žalobce a dva zasahující policisté. Při zásahu nebyla uvnitř domu slyšet výzva Policie, žalobce neviděl nápisy Policie na oblečení policistů. Žalobce utrpěl rozsáhlá poranění. Žalobce má potíže v oblasti běžného života. Nemůže spát. [redacted]

[redacted] V období od [redacted] do [redacted] byl hospitalizován v NsP Hořovice, na ARO Kolín. Během hospitalizace byla žalobci provedena urgentní operace [redacted] Následně se podrobil opakovaným operačním [redacted] a to v roce [redacted], v roce [redacted] podstoupil operaci [redacted], LDK, byl medikován infuzně, antibiotika, analgetická terapie. Dne [redacted] bylo žalobci sděleno obvinění z trestného činu [redacted] a obvinění z trestného činu [redacted]. Vyšetřování oprávněnosti zásahu příslušníků Policie ČR, zásahové jednotky správy Západočeského kraje dne [redacted] v obci [redacted] bylo usnesením Policie ČR, Krajského úřadu vyšetřování Plzeň, KVV 4610/96 ze dne [redacted] dle ustanovení § 159 odst. 1 trestního řádu odloženo. Policisté použili proti žalobci střelné zbraně, aby v případě nutné obrany odvrátili přímo hrozící a trvající útok vedený proti nim. Usnesením Policie ČR, Okresního úřadu vyšetřování ČVS:OVV-605/98 ze dne [redacted] bylo dle ust. § 159 odst. 3 trestního řádu bylo odloženo trestní stíhání žalobce ve věci podezření ze spáchání trestného činu nedovoleného ozbrojování. Trestní stíhání žalobce z trestného činu pokusu vraždy bylo usnesením Policie ČR, Krajského úřadu vyšetřování Středočeského kraje, ČVS:KVV-226/123-95 ze dne [redacted] které nabylo právní moci dne [redacted], zastaveno. Usnesením ze dne [redacted] ČVS:OVV-436/92 bylo zastaveno trestní stíhání žalobce pro trestný čin [redacted] Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne [redacted] č.j. 36 C 201/2011-780 ve znění usnesení Krajského soudu v Praze ze dne [redacted] č.j. 36 C 201/2011-818 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne [redacted] č.j. 5 Co 6/2016-965, který nabylo právní

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

moci dne [REDAKCE] byla České republice-Ministerstvu vnitra ČR byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 300 000 Kč a dále povinnost zaslat vyjmenovaným deníkům omluvu přesného znění. Dne [REDAKCE] jeho pracovní schopnost poklesla o 40%.

[REDAKCE] Znalecký ústav bolestné dle vyhlášky č. 32/1965 Sb., ohodnotil celkově 839 body. S ohledem na komplikovanou dlouhodobou a bolestivou léčbu pak jej zvýšil na dvojnásobek, tedy na 1678 bodů. Dle vyhlášky č. 440/2001 Sb., pak bolestné ohodnotil 1649 body. Vzhledem k mimořádně náročnému způsobu léčby, ve smyslu ust. § 6 odst. 1 písm. b) vyhlášky hodnocení zvýšil na dvojnásobek, tedy na 3298 bodů. Ztížení společenského uplatnění žalobce dle vyhlášky č. 32/1965 Sb., znalecký ústav ohodnotil 445 body, kdy ztížení společenského uplatnění seznal v poranění [REDAKCE]

[REDAKCE] Ztížení společenského uplatnění žalobce v důsledku poškození zdraví dle vyhlášky č. 440/2001 Sb. pak ohodnotil celkově 1850 body, kdy poškození shledal v poškození [REDAKCE]

[REDAKCE] Ztížení společenského uplatnění pak navýšil o částku 20%, tedy o 370 bodů, a to vzhledem k charakteru postižení možnosti dalšího uplatnění v životě a především věku žalobce v době úrazu. Celkové ohodnocení po navýšení činí 2220 bodů. Žalobce nenavštěvoval [REDAKCE]. V roce [REDAKCE] užíval [REDAKCE] v roce [REDAKCE] [REDAKCE]

41. Podle § 36 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), odpovědnost podle tohoto zákona se vztahuje na škodu způsobenou rozhodnutími, která byla vydána ode dne účinnosti zákona, a na škodu způsobenou ode dne účinnosti zákona nesprávným úředním postupem. Odpovědnost za škodu způsobenou rozhodnutími, která byla vydána přede dnem účinnosti zákona, a za škodu způsobenou přede dnem účinnosti zákona nesprávným úředním postupem se řídí dosavadními předpisy.
42. Podle ustanovení § 1 odst. 1, 2 zákona 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem, stát odpovídá za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, které v občanském soudním řízení a v řízení před státním notářstvím, v řízení správním, jakož i v řízení před místním lidovým soudem, a dále v řízení trestním, pokud nejde o rozhodnutí o vazbě nebo trestu, vydal státní orgán nebo orgán státní organizace (dále jen "státní orgán"). Stát odpovídá rovněž za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím orgánu společenské organizace, vydaným při plnění úkolů státního orgánu, které na tuto organizaci přešly. Odpovědnosti podle odstavce 1 se nelze zprostit.
43. Podle ustanovení § 9 odst. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, jakož i nárok na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě nebo trestu, je třeba předem projednat s ústředním orgánem. Jde-li o rozhodnutí vydané v občanském soudním řízení, v řízení trestním, jakož i v řízení před státním notářstvím nebo místním lidovým soudem, je ústředním orgánem ministerstvo spravedlnosti té republiky, na jejímž území má sídlo orgán, který rozhodl v prvním stupni. Jde-li však o rozhodnutí vydané v trestním řízení proti osobám podléhajícím vojenské soudní pravomoci, je tímto orgánem ústřední orgán, který vykonává správu vojenských soudů. V ostatních případech je tímto orgánem,

- a) jde-li o věc náležející do působnosti Československé socialistické republiky, federální ústřední orgán, do jehož působnosti náleží odvětví státní správy, v němž bylo nezákonné rozhodnutí vydáno,
- b) jde-li o věc náležející do působnosti České nebo Slovenské socialistické republiky, ústřední orgán republiky, do jehož působnosti náleží odvětví státní správy, v němž bylo nezákonné rozhodnutí vydáno, a není-li takového ústředního orgánu, ministerstvo spravedlnosti; to platí i v případě, kde nezákonné rozhodnutí vydal orgán společenské organizace (§ 1 odst. 1).
44. Podle ustanovení § 18 citovaného zákona stát odpovídá za škodu způsobenou v rámci plnění úkolů státních orgánů a orgánů společenské organizace uvedených v § 1 odst. 1 nesprávným úředním postupem těch, kteří tyto úkoly plní. Odpovědnosti podle odstavce 1 se nelze zprostit.
45. Podle ustanovení § 22 právo na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušujícího rozhodnutí. Nejpozději se toto právo promlčí za deset let ode dne, kdy poškozenému bylo doručeno (oznámeno) nezákonné rozhodnutí, kterým byla způsobena škoda; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví. Je-li třeba nárok předběžně projednat u ústředního orgánu (§ 9 odst. 1) promlčecí doba ode dne podání žádosti do skončení projednání, nejdéle však po dobu šesti měsíců, neběží.
46. Podle ustanovení 25 citovaného zákona za škodu způsobenou rozhodnutím odpovídá podle tohoto zákona Československá socialistická republika, jestliže rozhodnutí vydal státní orgán Československé socialistické republiky; v ostatních případech odpovídá Česká socialistická republika nebo Slovenská socialistická republika. Totéž platí, jde-li o škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. V právních vztazích upravených v tomto zákoně vystupuje jménem státu ústřední orgán uvedený v § 9 odst. 1.
47. Na podkladě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že podaná žaloba je důvodná pouze částečně. Soud v rámci řízení vedeném proti ČR, jednal s Ministerstvem vnitra jako organizační složkou státu příslušnou, když dospěl k závěru, že zásah proti žalobci dne [REDAKCE] nebyl úkonem trestního řízení, ale úkonem provedeným Policií ČR dle zákona o Policii. Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona 58/1969 Sb., který s ohledem na datum zásahu, je třeba při posouzení použít, stát odpovídá mimo jiné i za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, které v řízení vydal trestní orgán. Podle § 9 tohoto zákona jde-li o rozhodnutí vydané v občanském soudním řízení, v trestním řízení, jakož i v řízení před státním notářstvím nebo místním lidovým soudem, je ústředním orgánem Ministerstvo spravedlnosti té republiky, na jejímž území má sídlo orgán, který rozhodl v I. stupni. Soud souhlasí s názorem žalované, že pojmem trestní řízení se označuje řízení dle trestního řádu, tedy veškerý proces uvedený v trestním řádu, kdy trestním stíháním je úsek od zahájení trestního řízení až do právní moci rozsudku, či jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, přípravným řízením je úsek řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí. O tyto však v daném případě nešlo. Jednalo se o úkon dle ustanovení § 14 písm. e) zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, dle něž je policista oprávněn zajistit osobu, která je na základě kriminalisticky doložitelných informací podezřelá z přípravy, pokusu nebo spáchání trestného činu, k němuž byla dle ustanovení § 42a citovaného zákona použita zásahová jednotka. Trestní stíhání žalobce bylo zahájeno až po zásahu, dne [REDAKCE] pak bylo žalobci sděleno obvinění z trestného činu [REDAKCE]. Nejednalo se ani o neodkladný a neopakovatelný úkon ve smyslu ustanovení § 76 trestního řádu. Výpovědi samotných policistů bylo prokázáno, že nebyl vydán příkaz k zadržení, nebyl zde dán souhlas státního zástupce, tento nebyl ani o zásahu informován. Ve vyšetřovacím spise zásahu pak není

obsažen protokol o zadržení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu, který o zadržení musí být vždy sepsán. Naopak zásah vykonávající policisté, i jejich nadřízený [REDACTED] potvrdili, že se jednalo o úkon sloužící k zajištění a předvedení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu k podání vysvětlení dle zákona o policie. Zákrok Policie tak nebyl úkonem trestního stíhání ani přípravného řízení a tedy úkonem trestního řízení a v řízení nelze jednat s organizační složkou státu - Ministerstvem spravedlnosti, ale právě s Ministerstvem vnitra.

48. Dále se soud zabýval námitkou promlčení požadovaného nároku žalobce vznesenou žalovanou. Mezi účastníky je nesporné, že k zásahu Policie ČR, postřelení žalobce a dvou zasahujících policistů došlo na základě oznámení poškozené [REDACTED] ze dne [REDACTED] dne [REDACTED]. Žaloba byla podána dne [REDACTED]. Dle ustanovení § 22 zákona č. 58/1969 Sb., právo na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě. S ohledem na uvedené ustanovení pak, nárok žalobce není dle o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem promlčen. Nad rámec pak soud uvádí, že nárok by nebyl promlčen ani dle obecných předpisů. Dle ustanovení § 3036 zákona č. 89/2012 Sb., se všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, posuzují dle dosavadních právních předpisů. Dle ustanovení § 101 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, pokud není v dalších ustanoveních uvedeno jinak, je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé. Dle ustanovení § 106 odst. 1,2 citovaného zákona právo na náhradu škody se promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za tři roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví. V daném řízení pak žalobce uplatňuje jednak škodu na zdraví v podobě bolestného a ztížení společenského uplatnění a jednak ztrátu na podnikání. Zákon tak rozlišuje objektivní tříletou a subjektivní dvouletou promlčecí dobu. Přičemž v případě škody na zdraví se objektivní tříletá promlčecí doba neuplatní, uplatní se pouze doba subjektivní. Kdy jednotlivé složky na zdraví se promlčují samostatně. Počátek promlčecí doby začíná běžet ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Pokud se týká bolestného, a ztráty na podnikání, mohl ohledně těchto nároků promlčecí doba čistě hypoteticky začít plynout již dnem následujícím po zásahu. V řízení však bylo prokázáno, že žalobce byl až do konce [REDACTED] hospitalizován v nemocničním zařízení, kde byl opakovaně operován, byl ve vážném zdravotním stavu. I následně se podrobil dalším zákrokům. Dále bylo v řízení prokázáno, že zdravotní stav žalobce nebyl zcela dobrý i dne [REDACTED] kdy byl vyslýchán v místě jeho bydliště, právě s poukazem na jeho zdravotní stav. Trestní stíhání žalobce pro podezření z trestného činu [REDACTED], pak bylo pravomocně skončeno (zastaveno) dne [REDACTED]. I kdyby soud nezohledňoval zdravotní stav žalobce, tedy dobu, kdy byl žalobce schopen začít řešit věci spojené se zásahem, kdy se domnívá, že tato začala plynout později, a vzal v potaz pouze zmiňované datum právní moci usnesení o zastavení trestního stíhání a vyšel z toho, že z odůvodnění usnesení mohlo být žalobci patrné, kdo za způsobenou škodu odpovídá, tak s ohledem na podání žaloby dne [REDACTED] není nárok žalobce na odškodnění bolestného, ale i ztráty na podnikání promlčen. Co se týče ztížení společenského uplatnění, tak s ohledem na požadované ustálení zdravotního stavu žalobce v délce minimálně jednoho roku, nelze pak tento nárok bez bližšího zkoumání shledat jako promlčený.
49. Pokud se jedná o spornou otázku oprávněnosti či neoprávněnosti zásahu příslušníků Policie ČR, soud dospěl k závěru, že se v daném případě jednalo o neoprávněný zásah, ke kterému nemělo dojít. A při němž došlo k závažnému zranění žalobce. K zajištění žalobce bylo přistoupeno až po té, co již bylo z lékařské zprávy z [REDACTED] zcela zřejmé, že oznamovatelka trestného činu [REDACTED] neměla při [REDACTED]. Soud v podrobnostech odkazuje na závěr Krajského soudu v Praze učiněný v rozsudku ze dne

██████████, č.j. 36 C 201/2011-780, potvrzený odvolacím soudem v rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne ██████████ č.j. 5 Co 6/2016-965, neboť se s tímto závěrem zcela ztotožňují. Krajský soud v Praze v rámci hodnocení oprávněnosti zákroku dospěl k závěru, že v daném případě nejde jen o otázku oprávněnosti vlastního zásahu zásahové jednotky, při kterém došlo k velmi těžkým a závažným poraněním žalobce, ale správnosti postupu všech zúčastněných policejních orgánů, kdy bylo především povinností vyšetřovatelů, kteří již dne ██████████ měli informace o tom, že žalobce nemůže být podezřelý ze spáchání trestného činu ██████████, když provedením lékařské prohlídky oznamovatelky nebylo prokázáno, že tato byla obětí trestného činu. Pochybení Policie ČR, která se zabývala pouze zjištěním osoby pachatele, aniž by se zabývala závěry lékařské zprávy, která byla vypracována již dne ██████████ a která jednoznačně spáchání trestného činu ██████████ vylučovala. Policie ČR již dne ██████████ věděla, resp. příslušné osoby odpovídající za tento zásah, vědět měly, že ke ██████████ vůbec nedošlo a tím nedošlo ani ke spáchání zvláště závažného trestného činu, a proto k zásahu vůbec nemělo dojít. Skutečnost, že příslušné orgány Policie ČR se zcela soustředily na osobu žalobce jako svého podezřelého pachatele a zcela pominuly nutnost řádného zjištění, zda skutečně ke spáchání trestného činu došlo, případně selhaly přenosy informací mezi nimi, kdy se nikdo z nich nezabýval předmětnou lékařskou zprávou, ze které jednoznačně vyplývá, že ke ██████████ nedošlo, a tudíž nebyl spáchán trestný čin ██████████ nemůže jít na úkor žalobce, ale odpovědnost musí nést právě žalovaná. V tomto případě za stavu, kdy jak kriminalisté tvrdili, měli osobu ztotožňovou z osobou podezřelou ze spáchání trestného činu ██████████ příměří znali jeho pobyt, věděli, že se v obci ██████████ a ██████████ zdržuje, že s ním dosud místní příslušní policisté neměli žádné problémy, i když zde žil poměrně dlouhou dobu, a v žádném případě nehrozilo nebezpečí z prodlení a jiné nebezpečí, neměli takový zásah vůbec provádět. Bylo naprosto nezodpovědné, že zásah byl proveden a že byl proveden přes nedůsledné zjištění pohybu dalších osob. Rozhodnutí o použití zásahové jednotky, stejně jako zadržení podezřelé osoby zásahovou jednotkou je výkonem práva, resp. povinností. Soud v občanském soudním řízení proto hodnotí jen to, zda nedošlo ze strany orgánů žalované k porušení příslušných ustanovení § 283/1993 Sb. o Policii ČR, nahrazen zákonem 273/2008 Sb. o Policii ČR, tj. zda při rozhodnutí o použití zásahové jednotky a při zásahu samotném bylo postupováno podle zákona, nikoli, zda tento zásah splňoval i naplnění skutkové podstaty trestného činu. Podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva mohou i orgány činné v trestním řízení nepřipustně zasáhnout do osobnostních práv fyzických osob způsobem opravňujícím poškozeného, například podat úspěšně žalobu proti státu (viz. například Nález Ústavního soudu ČR ze dne 15. 11. 2006, sp.zn. 1US 310/05). Zásah vůči žalobci nebyl prostě řady nedopatření, resp. šlo o postup v zásadě neprofesionální, a proto tento zásah nelze hodnotit jako jsoucí v souladu s výkonem zákonných oprávnění, resp. povinností státním orgánem, a tudíž jako zásah do osobnosti fyzické osoby, který by byl oprávněný. V daném případě proto nešlo o otázku oprávněnosti vlastního zásahu, ale o správnosti postupu orgánů Policie ČR, kdy bylo jednoznačně povinností vyšetřovatelů, kteří před provedením zásahu věděli, že nejde o trestný čin a že žalobce není žádným pachatelem, uvedený zásah zastavit a příslušné osoby o něm rozhodující ihned informovat, to však učiněno nebylo. Přestože trestní stíhání zasahujících policistů bylo odloženo, s tím, že zasahující policisté jednali, tedy stříleli v nutné obraně, je nutno zásah policie hodnotit jako neadekvátní vzniklé situaci, a tedy hodnotit jej jako neoprávněný.

50. Pokud jde o námitku žalované, že žalobce si svým jednáním, tedy střelbou na zasahující policisty, následky spojené se zásahem zcela zavinil, když zasahující policisté pouze reagovali na střelbu ze strany žalobce. Soud poukazuje na skutečnost, že dle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem se odpovědnosti zprostit nelze. Přesto soud uvádí, že zavinění žalobce odůvodňující nepřiznání požadovaných nároků neshledal. K zásahu policie, tedy k zajištění žalobce jako osoby podezřelé ze spáchání trestného činu a jeho předvedení za pomoci zásahové jednotky v daném případě nemělo vůbec dojít (viz odůvodnění shora), navíc pak v řízení bylo výpověďmi svědkyně ██████████ družky žalobce, i syna žalobce prokázáno, že Policie před vstupem do obydlí žalobce neučinila výzvu k opuštění domu. Rekonstrukcí zásahu bylo prokázáno, že žalobce nemusel skrz okno vidět nápisy policie, které měli policisté na zádech a na prsou oděvu a dokonce ani tehdy, když policisté vnikli do chatky a stáli tváří v tvář žalobci a mířili na něho zbraní, protože jak mířili oběma rukama, zakrývali si nápisy policie na prsou. Rekonstrukcí bylo rovněž prokázáno, že

nemusely být ani slyšet výzvy dané těmito policisty, neboť tyto výzvy byly dávány za střelby z pistole, kterou střílel skrz dveře [REDAKCE], v domě pak hrála televize. Z těchto důvodů pak bylo trestní řízení žalobce pro trestní čin pokusu o vraždu Policií zastaveno, kdy tato dospěla závěru, že žalobci nebyl prokázán úmysl střílet proti příslušníkům policie, neboť nevěděl, že se jedná o policisty, netušil, že je proti němu veden služební zákrok a svou legálně drženou zbraň použil v nutné obraně, aby chránil život svůj a své rodiny. Jednal za okolností vylučujících protiprávnost. Jeho obrana byla zcela přiměřená útoku, o kterém se domníval, že je bezprostředně veden na jeho život a na životy ostatních členů rodiny.

51. Znaleckým posudkem podaným znaleckým ústavem, pak bylo, jak bolestné, tak ztížení společenského uplatnění ohodnoceno, jak dle vyhlášky ministerstva zdravotnictví a spravedlnosti, Státního sociálního zabezpečení a Ústřední rady odborů č. 32/1965 Sb., (dále jen vyhláška 32/1965 Sb.), tak dle vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 440/2001 Sb., (dále jen vyhláška č. 440/2001 Sb.). Dle ustanovení § 9 vyhlášky č. 440/2001 Sb., účinné od 1.1.2002, se bolest a ztížení společenského uplatnění způsobené škodou na zdraví, které vznikly přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky posuzují podle dosavadních předpisů. Soud v daném případě s ohledem na specifčnost případu, kdy řízení je vedeno již od roku [REDAKCE], kdy den před zásahem měla Policie informace o tom, že nedošlo k trestnému činu [REDAKCE], k jehož podání vysvětlení byl žalobce zajišťován a předváděn, kdy sama již v roce [REDAKCE] připustila, že žalobce neměl v okamžiku zásahu povědomí po tom, že se jedná o policejní zákrok, i na inflaci peněz od roku [REDAKCE], dospěl k závěru, že by bylo v rozporu s dobrými mravy použít vyhlášku č. 32/1965 Sb., kde hodnota jednoho bodu činila 30 Kč, zatímco dle vyhlášky č. 440/2001 Sb., 120 Kč, proto při svém rozhodování vycházel právě z vyhlášky č. 440/2001 Sb.
52. Zároveň pak soud dospěl k závěru, že bolestné ohodnocené stanovené znaleckým ústavem po navýšení na 3 298 bodů, zcela odpovídá zraněním žalobce způsobeným, i že znalecký ústav zcela správně přikročil k navýšení bodového hodnocení, když žalovaná rozsah zranění nikterak nerozporovala. Znalecký ústav v podaném posudku popsal všechna zranění žalobce, žádný z účastníků pak v této části znalecký posudek ani nerozporoval. K vyššímu odškodnění bolestného žalobce pak neshledal důvod. Soud tak výrokem I. rozsudku uložil žalované povinnost uhradit žalobci částku ve výši 395 760 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% (odpovídající tehdy platnému zákonnému úroku), a to za dobu ode dne [REDAKCE] do zaplacení, jak žalobce požadoval. Výrokem II. rozsudku pak žalobu ve zbývajícím požadavku žalobce týkající se bolestného, tedy zaplacení částky 29 604 240 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% ročně z částky 29 604 240 Kč od [REDAKCE] do zaplacení, jako nedůvodnou zamítl.
53. Co se týče ztížení společenského uplatnění, i zde dospěl soud k závěru, že je možno vycházet z ústavního znaleckého posudku, a to i za situace, kdy žalobce nebyl ústavem osobně vyšetřen. Nemožnost vyšetření je s ohledem na [REDAKCE] možné přičítat k tíži žalobce a bylo tak možno přistoupit k vypracování znaleckého posudku, kdy v době zadání posudku nemohl soud předvídat, zda délka [REDAKCE] bude či nebo prodlužována. Znalecký ústav, potažmo znalec pověřený stvrzením posudku, poukázal na skutečnost, že při vypracování posudku vycházel z jakési aproximace a dále z veškeré zdravotnické dokumentace týkající se žalobce. Sám žalobce při jednání soudu uvedl, že jinde než v Nemocnici Hořovice nebyl ošetřován, nepodstoupil jiné zákroky, než v předložené či vyžádané v dokumentaci zanesené. Při hodnocení ztížení společenského uplatnění, pak již většina položek byla příznána s ohledem na potíže žalobce v maximální sazbě. Znalec připustil možnost odchylky pouze v rozsahu 50 bodů, co se týče tělesného postižení, v čemž soud neshledal důvod pro znevěrohodnění posudku. Znalec se v rámci stvrzení posudku vypořádal se všemi námitkami či otázkami účastníků řízení, kdy vyloučil možnost navýšení na místo 20% na 50%, kdy podrobně rozebral jednotlivé položky, popsal i způsob, jak žalobce v běžném životě omezují a toto se shodovalo se žalobcem

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pařezová.

popsanými obtížemi. Co se týče žalobcem tvrzeného psychického poškození, tak toto nebylo znalcem přiznáno. Ústav poukázal na skutečnost, že psychické obtíže žalobce nebyly (kromě dvou lékařských zpráv) nikde rozebírány. Soud se ztotožňuje se závěrem znalcem, přestože si je vědom, že zvláště při posouzení psychické újmy je zkoumání psychického, duševního stavu žalobce nezbytné, že bez podkladů ve zdravotnické dokumentaci žalobce, tedy uvedení a přesném popisu jeho psychických onemocnění či problémů v době po zásahu, by nebylo odškodnění v této oblasti nebylo stejně možné přiznat. Soud dospěl k závěru, že ohodnocení ztížení společenského uplatnění ohodnocené po zvýšení 2 220 body je zcela v souladu se schopnostmi a možnostmi, resp. omezením žalobce v jeho životě po zásahu Policií ČR dne [REDACTED]. Soud tak výrokem III. rozsudku uložil žalované povinnost uhradit žalobci částku ve výši 266 400 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% (odpovídající tehdy platnému zákonnému úroku), a to za dobu ode dne [REDACTED] do zaplacení, jak žalobce požadoval. Výrokem IV. rozsudku pak žalobu ve zbývajícím požadavku žalobce týkající se ztížení společenského uplatnění, tedy zaplacení částky 19 733 600 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% ročně z částky 19 733 600 Kč od [REDACTED] do zaplacení, jako nedůvodnou zamítl. Soud neshledal důvody, proč by žalobci měla být přiznána vyšší částka než shora uvedená.

54. Dále se soud zabýval nárokem žalobce na zaplacení částky 31 824 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 26% ročně z této částky od [REDACTED] do zaplacení, jakožto náhrady ztráty na podnikání, ušlého zisku, kde dospěl k závěru, že žaloba je v této části nedůvodná. Žalobce sice tvrdil, že podnikal před zásahem, jak na území [REDACTED], tak v [REDACTED]. Avšak nikterak blíže nspecifikoval, jak dospěl k požadované částce. A to ani poté, co byl ze strany soudu vyzván k doplnění tvrzení ohledně všech tří podnikatelských činností, tj. textilní výroby, exportu a importu v [REDACTED], taxislužby v [REDACTED] i textilní výroby v rámci [REDACTED], že je zejména nutné uvést, kdy bylo podnikání zahájeno, co bylo jeho předmětem, kolik zaměstnanců případně žalobce měl či zda vykonával činnost zcela samostatně, zda měl pronajaty jakékoliv prostory k výrobě i administrativě, jaké byly zisky minimálně ve dvou předchozích letech dané činnosti a zda byly na další nadcházející období již uzavřeny jakékoliv kontrakty na výrobu případně na jinou činnosti, z nichž lze dovodit, že za normálního chodu okolností by dle těchto kontraktů bylo plněno. Dále je nutné dotvrdit, v jaké konkrétní výši byly příjmy z jednotlivých činností za roky [REDACTED], [REDACTED], jaké byly výdaje odpovídající jednotlivým podnikatelským činnostem ve stejném období, jaká byla daňová zátěž, např. v rámci [REDACTED], případně dotvrdit další skutečnosti, které mohou vést ke zjištění toho, jakého zisku by žalobce mohl za běžného chodu událostí dosáhnout z jednotlivých činností svého podnikatelského spektra v době po úrazu. Žalobce byl zároveň soudem poučen ve smyslu ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. o tom, že musí ke všem doplněným tvrzením zároveň označit důkazy, které jsou schopné tvrzení žalobce prokázat. Žalobce poučen o tom, že pokud nedoplní tvrzení, případně neoznačí důkazy k jejich prokázání, nebude ve sporu ohledně částky požadované jako náhrady škody na zdraví v podobě ušlého zisku z podnikatelské činnosti žalobce a žaloba bude zamítnuta pro neunesení břemene tvrzení, případně břemene důkazního. Žalobce však tvrzení v rozsahu soudem požadovaném nedoplnil, k jím doplněným tvrzením, pak nenavrlh patřičné důkazy k prokázání těchto tvrzení. V řízení má soud pouze za prokázané, že žalobce byl jediným společníkem a jednatel společnosti [REDACTED], Odpovědnou zástupkyní provozovny byla družka žalobce, která za společnost uzavírala smlouvu o pronájmu – finančním leasingu automobilů, vůz přebírala a dokonce tuto smlouvu rušila a to dva dny před zásahem, tedy dne [REDACTED]. Předloženými potvrzeními má soud sice za prokázané, že žalobce v období [REDACTED] do [REDACTED] provozoval taxislužbu na území [REDACTED], nemá však za prokázané skutečné výdaje a příjmy plynoucí z této činnosti, když nelze vycházet z ročního základu pro pojistného. Soud zároveň poukazuje na skutečnost, že roční základ pojistného rapidně poklesl v letech [REDACTED] a [REDACTED], tedy v době před poraněním žalobce. Soud dospěl k závěru, že ohledně tohoto nároku žalobce nedoplnil tvrzení a nenavrlh potřebné důkazy, přestože byl

soudem poučen, a nárok se mu tak nepodařilo prokázat. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku V. rozsudku.

55. Výrokem VI. rozsudku pak soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení, a to v souladu s ustanovením § 142 odst. 3 o. s.ř. Žalobce byl zcela neúspěšný, co se týče nároku na zaplacení ztráty na podnikání, převážně neúspěšný byl ohledně nároků na náhradu škody na zdraví a ztížení společenského uplatnění, kdy však výše plnění závisela na znaleckém posudku. Z těchto důvodů nepřiznal soud náhradu nákladů žádnému z účastníků řízení.
56. Výrokem VII. rozsudku soud nepřiznal státu právo na náhradu nákladů řízení státu, které sestávají z odměny znaleckého ústavu za podaný posudek, když při rozhodování vycházel z ustanovení § 148 o.s.ř., kdy znalecký posudek byl třeba k posouzení nároků žalobce na úhradu bolestného a ztížení společenského uplatnění, kde žalobce byl převážně neúspěšný, rozhodnutí o výši plnění však bylo závislé na podaném znaleckém posudku a na straně žalobce pak zároveň shledal předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Praze do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze podat návrh na výkon rozhodnutí.

Beroun 13. dubna 2018

Mgr. Kristina Pavlisová v.r.
Samosoudkyně